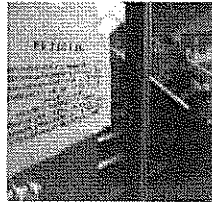

13.04.2010. Nataša Govedić Novosti

Bandićev ured na sjednici održanoj 22. ožujka iznebuha je donio odluku o zatvaranju OŠ Ivana Gundulića, također smještene u neposrednom susjedstvu Horvatinčićeva gradilišta, čije zemljišne čestice kao da upravo savršeno odgovaraju smještaju dodatne Horvatinčićeve opreme i građevinskog ljudstva. Naravno da pritom nitko u dopisu gradske uprave ne spominje Tomu Horvatinčića

Kako izgleda tipičan manevar gradonačelnika Zagreba **Milana Bandića**? Uvijek isto: besplatan, javni gradski prostor, takozvano opće dobro oduzima se svojim građanskim korisnicima i pretvara u privatnu prćiju - skupo parkiralište ili šoping centar. Tu nema razlike između spomenika kulture, školskih dvorana ili dječjih igrališta. Sve je jednako podložno bandićizaciji. Najnoviji primjer odluke o zatvaranju Osnovne škole Ivana Gundulića, smještene u najužem zagrebačkom centru, rječito ilustrira spomenutu proceduru. No škola u Gundulićevoj nije prva Bandićeva meta za odstrel.

Prošle se godine Gradski ured za obrazovanje, kulturu i šport okomio i na Osnovnu školu Josipa Jurja Strossmayera, jednu od najuglednijih domaćih osnovnoškolskih ustanova, smještenu u Varšavskoj ulici, dakle u neposrednom susjedstvu spornog trgovačkog imperija **Tomislava Horvatinčića** na Cvjetnom trgu. Gradska vlast najprije je inzistirala na upisu svega jednog razreda u novu školsku godinu, iako je prijavljen broj djece zahtijevao upis puna (i uobičajena) tri razreda. Velikom akcijom roditelja, nastavnika i gradskih vijećnika, OŠ Josipa Jurja Strossmayera upisala je sva tri prva razreda i nastavila s radom, u međuvremenu odbivši još nekoliko Horvatinčićevih prijedloga oko korištenja školskog prostora (dječjeg igrališta i školskih sanitarija) u građevinske svrhe i za potrebe svojih radnika.

Ove je godine Bandićev ured na sjednici održanoj 22. ožujka iznebuha donio odluku o zatvaranju OŠ Ivana Gundulića, također smještene u neposrednom susjedstvu Horvatinčićeva gradilišta, čije zemljišne čestice kao da upravo savršeno odgovaraju smještaju dodatne Horvatinčićeve opreme i građevinskog ljudstva. Naravno da pritom nitko u dopisu gradske uprave ne spominje Tomu Horvatinčića.

"Transportiranje" djece

Deklarativno, osnovna škola u Gundulićevoj zatvara se zbog navodno "premao broj učenika", iako pripada u rijetke zagrebačke škole koje rade točno po uputama Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa te njegovih prosvjetara, dakle ne s tridesetero djece po razredu i ne u dvije ili tri smjene, što inače predstavlja kršenje svih europskih pedagoških standarda (ali i uobičajeno iskustvo osnovnih škola na zagrebačkoj periferiji), nego s idealnih petnaestak učenika po razredu te u jednoj jedinjoj, jutarnjoj smjeni. Najavljuje se da iduće godine slijedi identična akcija zatvaranja još jedne visoko cijenjene osnovne škole, s najviše nagrada i priznanja po broju učenika, imenom OŠ Izidora Kršnjavoga, smještene nekih pet stotina metara od Varšavske i Gundulićeve, a sve zbog krasnog sportskog igrališta čiji prostor gradska vlast već neko vrijeme razmišlja "ustupiti" poduzetnicima - dakako u ime nekoliko "društveno korisnih" dućančića.

Vijeće roditelja Osnovne škole Ivana Gundulića odmah je pokrenulo peticiju protiv donesene odluke Gradskog ureda za kulturu, obrazovanje i šport (sprema se i lokalni referendum), a na velikom skupu održanom 31. ožujka u školskoj dvorani saznalo se da Gradski ured namjerava učitelje iz Gundulićeve vjerojatno prebaciti u osnovnu školu na novozagrebačkoj Kajzerici, dok se o učenicima nije povelu apsolutno nikakvog računa niti je proceduralno predviđeno kamo bi se ta djeca trebala "distribuirati".

Neno Horvat, predsjednik Vijeća roditelja OŠ Ivana Gundulića, izjavio je da Vijeće navedenu odluku o

zatvaranju škole smatra protuzakonom, kao što smatra protuzakonom i stav gradske uprave da se u škole iz centra ne mogu upisivati djeca iz drugih dijelova grada, posebno onih gdje su škole obilato preopterećene brojem prijava, dok u centru za tu djecu ima i prostornih i učiteljskih kapaciteta plus veliki roditeljski interes. Osim toga, Horvat je istaknuo da škola u Gundulićevoj ima vrijedno i ograđeno dvorište, sigurno od prometa, kao i uređeni park za osnovnoškolce, zbog čega daleko više pogoduje mlađoj djeci no tinejdžerima. Škola, nastavio je Horvat, pruža čitav niz edukativnih aktivnosti, kojima se služe učenici i roditelji, što znači da predstavlja uzor integracije nastavnog i poslijenastavnog programa.

Ravnateljica škole **Višnja Reljić** potvrdila je kako je iz Gradskog ureda usmeno dobila informaciju da se u prostor Osnovne škole Ivana Gundulića ima preseliti 18. gimnazija iz Mesićeve, no predstavnik roditeljskog Vijeća iste te 18. gimnazije začuđeno je izjavio da oni nemaju nikakvih saznanja o takvoj selidbi niti su je skloni podržati, te je izrazio sumnju u manipulaciju informacijama. Ravnateljica je postavila pitanje zašto nitko iz Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i šport ne razmišlja kako bi na djecu djelovalo naglo preseljenje, dezintegracija razrednih zajednica i potencijalno razvažanje po drugim, vjerojatno udaljenim školama, te znaju li predstavnici gradske vlasti da govore o živim i osjetljivim stvorenjima, a ne skladišnoj robi koju samo treba "transportirati" na novo mjesto. Mnogi roditelji također su glasno protestirali zbog bahatog i kriminalno ravnodušnog odnosa gradskih vlasti prema djeci.

Lažiranje podataka o Centru

Sanja Dunko, vijećnica gradske četvrti Donji grad, izjavila je da ni gradsko vijeće Donjega grada nije dobilo nikakvu prethodnu obavijest od gradske uprave o zatvaranju škole u Gundulićevoj, te je postavila pitanje dokle ćemo trpjeti da gradska vlast pretvara vitalna mjesta učenja i razvoja u mrtve kvartove i trgovačke centre. Isti je stav podržala i gradska zastupnica **Morana Paliković Gruden**, govoreći o sad već permanentnoj samovolji Bandićeve gradske vlasti.

Zanimljivo je da Gradski ured za obrazovanje, kulturu i šport uopće nije naveo izvore svojih tobožnjih statistika o dominantnoj starosti većinskog stanovništva općine Centar zbog kojih se škola u Gundulićevoj zatvara, kao i da dostupni javni podaci o životnoj dobi stanovnika zagrebačkog Centra, izneseni primjerice na tematskoj tribini u Društvu arhitekata prije mjesec dana, govore o sasvim suprotnom trendu. Naime, najnovija urbanistička istraživanja pokazuju da u Centru živi vrlo izbalansirana struktura: 25 posto mladih, 25 posto umirovljenih i 50 posto stanovnika srednje dobi s djecom. Znajući da se u najbližem susjedstvu OŠ Ivana Gundulića nalaze još dvije srednje škole, jedna velika osnovna škola, jedna muzička škola i jedna škola stranih jezika, fascinantno je da gradska uprava kontinuirano odbija čitav taj kvart pretvoriti u pješačku zonu, umjesto toga radije iseljavajući jednu po jednu odgojnoobrazovnu ustanovu i stalno pojačavajući promet osobnih automobila.

Jedina stavka na koju gradska vlast nikako ne računa u svojoj viziji devastiranog Zagrebandića su građani, ali čini se da je baš tim posve zaboravljenim glasačima uistinu dozlogrdila vladavina nestručnosti i korupcije. Ubijanje škola, srećom, ne prolazi kao *business as usual*.

Tagovi: Milan Bandić, tomišlav horvatinčić, OŠ Ivana Gundulića

